

UZASADNIENIE

Powód K. J. wniósł w pozwie z dnia 4 stycznia 2022r. pierwotnie skierowanym do Sądu Okręgowego w Krakowie o:

- wydanie przez Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazanie solidarnie pozwanym Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. zapłaty na rzecz powoda kwoty 162.402 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi w następujący sposób od kwot:

- 58.026,00 złotych od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty,
- 26.202,50 złotych od dnia 1 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,
- 60.000,00 złotych od dnia 21 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,
- 18.174,20 złotych od dnia 2 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,

- nakazanie solidarnie pozwanym zapłaty na rzecz powoda rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 456,54 złotych wynoszącej równowartość 100 euro przeliczaną na złotówki według średniego kursu NBP z ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

- nakazanie solidarnie pozwanym zapłaty na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

W przypadku skutecznego wniesienia przez pozwanych sprzeciwu, bądź niewydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, powód wniósł o:

- zasądzenie solidarnie od pozwanych Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. na rzecz powoda kwoty 162.402,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 58.026,00 złotych od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty,
- 26.202,50 złotych od dnia 1 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,
- 60.000,00 złotych od dnia 21 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,
- 18.174,20 złotych od dnia 2 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty,

- zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 456,54 złotych wynoszącej równowartość 100 euro przeliczaną na złotówki według średniego kursu NBP z ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o terminach płatności w transakcjach handlowych,

- zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania (pozew 3-8 akt).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany ad. 1- Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w dniu 1 lutego 2018 r. jako wykonawca zawarł z pozwanym ad. 2 tj. z (...) sp. z o.o. jako podwykonawcą umowę nr (...), która miała obejmować opracowanie dokumentacji projektowej i wykonanie robót budowlanych dla ZADANIA nr 1 pn. Prace na odcinku linii kolejowej nr 97 S. - S., Opracowanie dokumentacji projektowej dla ZADANIA nr 2 pn. Budowa łącznicy w K. w ciągu linii kolejowych nr 97 S. - Ż. i nr 117 K. L. - B., realizowane w ramach projektu „Prace na liniach kolejowych nr 97, 98,

99 na odcinku S. - S. - C. - Z.”, a inwestorem w zakresie ww. zadań inwestycyjnych jest spółka (...) S.A. Podwykonawca na podstawie umowy zawartej w dniu 6 kwietnia 2018 r. zlecił powodowi wykonanie robót, polegających na dostawie i montażu małej architektury peronowej na peronach: S., S., R., L..

Powód wskazał, że zarówno pozwany ad. 1 jak i inwestor od początku zostali poinformowani o przedmiotowej umowie, co potwierdzają wydruki wiadomości e-mail z dnia 5.04.2019 r., 10.04.2019 r., 9.08.2019 r. 8.10.2019 r., wydruk wiadomości SMS z dnia 16.06.2019 r. - 1.10.2019 r.

Powód podkreślił, że umowa zawarta z podwykonawcą została wykonana w całości przez powoda, a wykonane roboty zostały odebrane na podstawie podpisanych na tę okoliczność protokołów odbioru załączonych do pozwu. Powód zaznaczył, że z uwagi na wykonanie zobowiązania wystawił faktury, których kopie zostały załączone do pozwu i w których to fakturach został określony 30- dniowy termin płatności każdej z nich.

Powód podał, że podwykonawca uregulował na jego rzecz jedynie część należności za wykonanie robót i wobec powyższego powód ma podstawy, by domagać się zasądzenia solidarnie od pozwanych:

1. kwoty 58.026,00 zł objętej fakturą FV 02/09/2019 z dnia 9.09.2019 r. (wg powoda roszczenie ma być wymagalne od dnia 10.10.2019 r.),
2. kwoty 26.202,50 zł objętej fakturą FV 02/07/2019 z dnia 1.07.2020 r. (wg powoda roszczenie ma być wymagalne od dnia 1.08.2020 r.),
3. kwoty 60.000,00 zł objętej fakturą FV 01/07/2019 z dnia 1.07.2019 r. (wg powoda roszczenie ma być wymagalne od dnia 21.02.2020 r.),
4. kwoty 18.174,20 zł objętej fakturą (...) z dnia 2.05.2019 r. (wg powoda roszczenie wymagalne od dnia 2.06.2020 r.).

Ponadto, na podstawie art. 7 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych powód zażądał zasądzenia solidarnie od pozwanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonych od powyższych kwot od dat wymagalności wyżej wskazanych do dnia ich zapłaty, dodatkowo na podstawie art. 10 ust. 1 powyższej ustawy powód domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w kwocie 456,54 zł, która to kwota stanowiła równowartość 100 euro przeliczoną na złotówki wg średniego kursu NBP z ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Powód podał, że opiera swoje żądania pozwu na podstawie art. 647¹ § 1 w zw. z art. 647¹ § 5 k.c., bowiem doszło do wykonania przez powoda robót objętych umową zawartą przez niego z pozwanym ad. 2, co mają potwierdzać podpisane przez przedstawiciela pozwanego ad. 2 protokoły odbioru robót.

Powód wskazał, że szczegółowy przedmiot prac objętych powyższą umową został zgłoszony pozwanemu ad 1. oraz inwestorowi, a podmioty te, zdaniem powoda, posiadały wiedzę o wykonywaniu robót przez powoda w ramach przedmiotowej umowy.

O powyższym, w ocenie powoda, świadczy wiadomość e-mail wysłana przez K. K. (1) do M. K. (1) z załączoną umową, co jest dowodem zgłoszenia powoda jako dalszego podwykonawcy. O wiedzy pozwanego ad. 1 oraz inwestora w zakresie wykonywania robót przez powoda w ramach zawartej z pozwanym ad. 2 świadczą wydruki wiadomości e-mail pomiędzy W. D. a powodem, z których ma wynikać, iż W. D. instruował powoda w kwestii montażu elementów, tablic, szła i piktogramów na linii 97 oraz wydruki korespondencji SMS.

Powód podniósł, że solidarna odpowiedzialność wykonawcy i podwykonawcy, który zawarł umowę z dalszym podwykonawcą przewidziana w art. 647¹ § 5 k.c. jest uzależniona od wyrażenia przez powyższe podmioty zgody na zawarcie takiej umowy z dalszym podwykonawcą. Zgoda może zostać wyrażona w sposób dorozumiany poprzez

każde zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny, a wiedza o treści umowy z dalszym podwykonawcą może pochodzić z jakiegokolwiek źródła.

W ocenie powoda, pozwany ad. 1 od samego początku miał posiadać wiedzę o zawarciu przez pozwanego ad. 1 umowy dalszego podwykonawstwa z powodem, nie sprzeciwiał się obecności powoda na placu budowy, to tym samym w sposób dorozumiany wyraził zgodę na realizację przez powoda robót w ramach umowy dalszego podwykonawstwa (pozew 3-8 akt).

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego ad. 1 zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm prawem przewidzianych (odpowiedź na pozew k. 138-153 akt).

Pozwany zaprzeczył twierdzeniu powoda jakoby doszło do skutecznego i ważnego zgłoszenia pozwanemu ad. 1 powoda jako dalszego podwykonawcy w ramach przedmiotowego zadania, w świetle obowiązujących przepisów prawa oraz łączącej pozwanego ad. 1 i pozwanego ad. 2 umowy. Pozwany ad. 1 nie miał, także świadomości ani wiedzy, że powód (jako odrębna firma / dalszy podwykonawca) wykonywał jakiegokolwiek prace w ramach realizacji zadania, nie jest więc prawdą, jakoby pozwany ad. 1 wiedział i to od początku o prowadzeniu robót przez firmę powoda. Nie jest też prawdą, aby doszło do zgłoszenia powoda zamawiającemu, tak jak twierdzi powód, nie przedstawiając jednak na potwierdzenie tych też żadnych dowodów.

Pozwany ad. 1 potwierdził, że jej pracownicy mogli się faktycznie kontaktować z powodem, jednakże nie kontaktowali się z nim jako dalszym podwykonawcą pozwanego ad. 2, a wyłącznie traktowali go jako przedstawiciela/pracownika spółki (...) sp. z o.o. Pracownicy pozwanego ad. 1 S. T. oraz W. D. mieli wiedzę, że jakieś osoby od pozwanego ad. 2 zajmujące się małą architekturą będą pracowały na peronach, ale nie mieli wiedzy co do charakteru tej pracy dla spółki (...) sp. z o.o. Załączone do pozwu wydruki wiadomości SMS potwierdzają, że spotkanie na budowie kogoś, kto z ramienia spółki (...) sp. z o.o. miał się zajmować małą architekturą peronową nie było łatwe, gdyż osoby te nie dotrzymywały słowa, ani nie przyjeżdżały na budowę w umówionym czasie. Sam fakt kontaktowania się telefonicznie, czy mailowo z osobami wykonującymi prace z ramienia spółki (...) sp. z o.o. w żadnym razie nie stanowi przy tym o akceptacji dalszego podwykonawcy. Numery telefonu W. D. oraz S. T. były znane przedstawicielowi spółki (...) sp. z o.o. - K. K. (1) i to on musiał przekazać dane kontaktowe pracowników pozwanego ad. 1 swoim pracownikom. W celu realizacji robót na peronach pracownicy pozwanego ad. 1 kontaktowali się zarówno z K. K. (1) jak i z osobami przez niego wskazanymi na podane numery telefonu i adresy mailowe. Pracownicy pozwanego ad. 1 mieli świadomość, że powód pracuje dla K. K. (1), skoro to K. K. (1) przekierował kontakt na niego, ale nie podejrzewali nawet, że mógłby on być dalszym podwykonawcą spółki (...) sp. z o.o.

Pozwany podkreślił, że z paru maili załączonych do pozwu nie wynika, by pracownicy pozwanego ad. 1 mogli wnioskować, jakoby powód działał na kontrakcie jako dalszy podwykonawca. W treści tych maili powód nie podnosił tej okoliczności, a np. sam fakt tego, jak brzmiał adres e-mail powoda jeszcze niczego nie przesądzał. Pracownicy pozwanego ad. 1 nie znali firmy powoda, ani nie łączyli ww. danych adresowych z żadnym podmiotem działającym na rynku - skoro dane te zostały przekazane przez pozwanego ad. 2, która jednocześnie nie wskazała, że jest to dalszy podwykonawca, ani nie zgłosiła powoda w tym charakterze zgodnie z postanowieniami umowy.

Pozwany podkreślił, że w tej sytuacji, o ile faktycznie powód posiada jakieś wierzytelności związane z realizacją robót opisanych w pozwie (a temu z ostrożności pozwany ad. 1 zaprzecza), to jedynym podmiotem odpowiedzialnym wobec powoda pozostaje pozwany ad. 2, czyli spółka (...) sp. z o.o. Wszelkie natomiast roszczenia kierowane przeciwko pozwanemu ad. 1 powinny zostać oddalone (odpowiedź na pozew k. 138-153 akt).

Pozwany podkreślił nadto, że nie zostały spełnione wymogi zgłoszenia dalszego podwykonawcy, o których mowa w art. 647¹ k.c., co jest o tyle istotne, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym m.in. w wyroku z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt I CSK 157/18 :

„Artykuł 647¹ k.c. przypisujący inwestorowi gwarancyjną odpowiedzialność za zobowiązanie zaciągnięte w relacji między wykonawcą robót budowlanych i podwykonawcą ma charakter wyjątkowy i musi być wykładany ściśle”.

Powód sam przywołuje art. 647¹ § 1 w zw. z § 5 k.c. jako podstawę prawną zgłoszonego w postępowaniu żądania. Pozwany wskazał, że odpowiedzialność inwestora/ generalnego wykonawcy uregulowana w ww. przepisie, jest uzależniona od ścisłego przestrzegania określonych w tym przepisie wymogów. W niniejszej sytuacji natomiast nie doszło do skutecznego i ważnego zgłoszenia **podwykonawcy w formie pisemnej**, która jest zastrzeżona pod rygorem nieważności (odpowiedź na pozew k. 138-153 akt).

W kwestii zasadności żądania przez powoda zapłaty określonych w pozwie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz rekompensaty za odzyskiwanie należności pozwany ad. 1 wskazał, że nie pozostaje zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda ww. należności z powodu brak spełnienia przesłanek odpowiedzialności solidarnej. Niemniej jednak, nawet gdyby przyjąć odpowiedzialność solidarną generalnego wykonawcy (w tym wypadku pozwanego), to zgodnie z art. 647¹ § 1 w zw. z art. 647¹ § 5 k.c. odpowiadałby on jedynie za zapłatę wynagrodzenia powoda i jego odpowiedzialność nie może zostać rozszerzona na żadne inne zobowiązania podwykonawcy wobec powoda jako dalszego podwykonawcy. Zasadność powyższego twierdzenia potwierdza w istocie jednolita linia orzecznicza, ukształtowana w szczególności w kontekście relacji zamawiający - podwykonawcy, niemniej ze względu na treść art. 647¹ § 5 k.c. odnosząca się, również do stosunków wykonawca - dalszy podwykonawca, na potwierdzenie której pozwany przywołał orzeczenia:

„W dotychczasowym orzecznictwie zgodnie (i trafnie) przyjmuje się - z odwołaniem do art. 371 k.c. - że inwestor nie odpowiada za opóźnienie wykonawcy z zapłatą wynagrodzenia (odsetki ustawowe), a jedynie za zapłatę należności głównej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2012 r., IV CSK 91/12, z dnia 10 grudnia 2015 r., V CSK 95/15 i z dnia 9 września 2016 r., V CSK 62/160; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 r., III CZP 45/15). Wyklucza się także - inaczej niż w przypadku poręczyciela (por. art. 879 § 1 k.c. i uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 września 1996 r., III CZP 85/96, OSNC 1996, Nr 12, poz. 153) - dalej idącą odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawcy, w szczególności za zawinione działania (zaniechania) wykonawcy wyrządzające szkodę oraz za wydatki związane z dochodzeniem roszczenia bezpośrednio przeciwko wykonawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2012 r., IV CSK 91/12) (wyrok SN z 15 lutego 2018 r., sygn. akt IV CSK 286/17, podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2016 r., sygn. akt V CSK 62/16);

„Oczywiście trafnym jest zarzut naruszenia art. 647(1) § 5 k.c. poprzez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że zgodnie z treścią przepisu inwestor odpowiada solidarnie z wykonawcą za wszystkie zobowiązania względem podwykonawcy, w tym zapłatę odsetek. Powołany przepis nakłada na inwestora solidarną z wykonawcą odpowiedzialność jedynie za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy i nie rozszerza jej na żadne inne zobowiązania wykonawcy wobec podwykonawcy." (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACA 348/15).

Pozwany wskazał, że brak jest podstaw do obciążania jej odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, ani rekompensatą za odzyskiwanie należności - gdyż zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych ewentualne zobowiązania pozwanego ad. 1 wobec powoda nie wynikają z transakcji handlowej pomiędzy powodem a pozwanym ad. 1. Brak jest podstaw do obciążania pozwanego ad. 1 roszczeniem z tytułu rekompensaty za odzyskiwanie należności (odpowiedź k. 138-153 akt).

Pozwany z daleko posuniętej ostrożności podniósł zarzut nienależytego wykonania robót przez powoda. Protokoły odbioru sporządzane pomiędzy T.- M. a powodem, które zostały załączone do pozwu w postaci kopii, stwierdzające dobrą jakość wykonanych prac, są ogólnikowe i częściowo nieczytelne. W czasie przeglądów obiektów w styczniu 2020r. i w czerwcu 2022r. w lokalizacjach: w R., L., S. i S. stwierdzono wady i usterki w wykonanych pracach (odpowiedź na pozew k. 138-153 akt).

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął stanowiska w sprawie w toku procesu.

W toku procesu strony –powód i pozwany A.. 1 podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. było wykonawcą umowy nr (...) zawartej **w dniu 29 maja 2017 r.** z inwestorem- zamawiającym (...) S.A. (...) S.A.

Umowa (kontrakt główny) została zawarta w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pod nazwą: „Opracowanie dokumentacji projektowej i wykonanie robót budowlanych dla ZADANIA NR 1 pn. Prace na odcinku linii kolejowej nr 97 S. - S. Opracowanie dokumentacji projektowej dla: ZADANIA NR 2 pn. Budowa łącznicy w K. w ciągu linii kolejowych nr 97 S. - Ż. i nr 117 K. L. - B.” -przeprowadzonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (w wersji obowiązującej w chwili zawarcia tej umowy jedn. tekst.: Dz.U. z 2015 r. poz. 2164, ze zm.).

Wykonawca zobowiązał się m.in. do wykonania przebudowy obiektów obsługi podróżnych na stacjach: R., R., W., P., L., P., K. L., S. oraz S., jak również do budowy P.O. R.. Centrum.

Kontrakt główny w § 11 ust. 3 przewidywał szczegółową procedurę dotyczącą zawierania umów o podwykonawstwo i dalsze podwykonawstwo robót budowlanych, co wymagało każdorazowo zgody zamawiającego. Przedłożenie zamawiającemu projektu umowy o dalsze podwykonawstwo w zakresie robót budowlanych wymagało, także uzyskania uprzedniej zgody generalnego wykonawcy na zawarcie tej umowy.

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o. **dnia 1 lutego 2018 roku** jako wykonawca zawarł z pozwanym (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Z. (KRS (...)) jako podwykonawcą - umowę numer (...).

Spółkę (...) reprezentował prezes zarządu K. K. (1) .

Zgodnie z § 1 ust. 1 umowy, obejmowała ona opracowanie dokumentacji projektowej i wykonanie robót budowlanych dla ZADANIA nr 1 pn. Prace na odcinku linii kolejowej nr 97 S. - S., opracowanie dokumentacji projektowej dla ZADANIA nr 2 pn. Budowa łącznicy w K. w ciągu linii kolejowych nr 97 S. - Ż. i nr 117 K. L. - B., realizowane w ramach projektu „Prace na liniach kolejowych nr 97, 98, 99 na odcinku S. - S. - C. - Z.”, gdzie inwestorem było (...) S.A.

Umowa nr (...) została zmieniona na mocy aneksu nr (...), w zakresie wynagrodzenia. Nadal objęte nią były prace z zakresu małej architektury peronowej na peronach: L., S., R., S..

Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy podwykonawczej nr (...) - (...), która nawiązywała do procedur w zakresie zgłaszania zatwierdzania podwykonawców określonych w kontrakcie głównym:

„Podwykonawca nie może bez (pisemnej pod rygorem nieważności) zgody wykonawcy zatrudniać dalszych podwykonawców przy realizacji przedmiotu umów.”

Zgodnie z § 7 ust. 3 umowy, podwykonawca albo dalszy podwykonawca został zobowiązany do przedłożenia generalnemu wykonawcy kopii umowy o dalsze podwykonawstwo w terminie 4 dni od jej zawarcia, a generalnemu wykonawcy oraz zamawiającemu zgodnie z kontraktem głównym przysługiwało uprawnienie do zgłoszenia pisemnego sprzeciwu do tej umowy zgodnie z procedurą określoną w kontrakcie głównym.

Z tytułu realizacji umowy nr (...) z dnia 1.02.2018 r. (z uwzględnieniem jej późniejszych aneksów) pozwany T.- M. uprawniony był do otrzymania wynagrodzenia w wysokości 2 939 815,00 zł netto.

(dowód: umowa nr (...) zawarta w dniu 29.05.2017 roku pomiędzy pozwanym ad. 1 a (...) S.A. (wraz z aneksami nr (...)) oraz wraz z ofertą z dnia 24.02.2017 r. złożoną przez pozwanego ad. 1 stanowiącą część ww. umowy (płyta CD) k. 154- 289, umowa nr (...) z dnia 1.02.2018 r. zawarta pomiędzy pozwanym ad. 1 i pozwanym ad. 2. wraz z załącznikami oraz z aneksami nr (...) k. 290-344 akt, zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Pozwany (...) Sp. z o. o. na podstawie umowy o roboty budowlane z podwykonawcą zawartą **dnia 6 kwietnia 2018 roku** zlecił powodowi K. J. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) zarejestrowaną w S., wykonanie części robót.

Zgodnie z treścią w/w umowy powód zobowiązał się do wykonania robót, polegających na dostawie i montażu małej architektury peronowej na peronach S., S., R., L. (dowód: umowa o roboty budowlane z podwykonawcą z dnia 6 kwietnia 2018 roku k. 10-14 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

K. K. (1) działając w imieniu pozwanego T.- M. rok po zawarciu umowy z powodem , tj. w dniu 5 kwietnia 2019 , przesłał projekt tej umowy generalnemu wykonawcy do akceptacji .

Pozwany Przedsiębiorstwo zgłosił w formie mailowej – w mailu z dnia 10 kwietnia 2019 roku zastrzeżenia do projektu umowy podwykonawczej przedstawionego przez K. K. (1) . M. K. (1) specjalista (...) Sp. z o. o. wskazał, że zgłasza uwagi do projektu umowy, a w szczególności wymaga, aby została wskazana kwota maksymalnego wynagrodzenia podwykonawcy, która wprowadzałaby limit odpowiedzialności dla zamawiającego, ale też dla pozwanego Przedsiębiorstwa, bowiem w § 3 ust. 1 projektu tej umowy jedynie wskazano, iż: „Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustalają wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie netto: obmiarowo zgodnie z ofertą. Podatek VAT naliczony zostanie od w/w kwoty z daty zaistnienia podstaw do wystawienia faktury.” .

M. K. (1) poprosił o określenie w umowie maksymalnej wysokości wynagrodzenia i odpowiedź w zakresie akceptacji propozycji zmian. Poprosił o przesłanie oferty powoda oraz załączników do umowy. W wiadomościach mailowych wysyłanych w dniu 5 kwietnia 2019 roku od K. K. (1) do M. K. (1) -pracownika Przedsiębiorstwa zatrudnionego w D. ds. umów oraz w dniu 10 kwietnia 2019 roku od M. K. (1) do K. K. (1) powód został wskazany jako wykonawca robót.

Pozwany T. M. nie odpowiedział na zastrzeżenia generalnego wykonawcy i nie przesłał poprawionej umowy. Nie doszło do zatwierdzenia powoda jako dalszego podwykonawcy, ani przez generalnego wykonawcę Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o., ani przez inwestor - (...) S. A.

(dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 5 kwietnia 2019 roku i dnia 10 kwietnia 2019 roku k. 55 i 345, załącznik w postaci umowy o roboty budowlane z podwykonawcą k. 346-351 akt, zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 491 v akt, zeznania świadka M. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 492v-493 akt).

Pozwany T.-M. nie przesłał w odpowiedzi na maila , ani w późniejszym terminie prawidłowo przygotowanej umowy zawartej z powodem jako podwykonawcą (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493v akt).

S. T. –dyrektor do spraw realizacji projektów budowlanych Przedsiębiorstwa wiedział, że powód został zgłoszony jako podwykonawca, ale umowa miała braki formalne (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Przed rozpoczęciem prac na inwestycji, generalny wykonawca poszukiwał wykonawcy prac w zakresie małej architektury. S. T. –dyrektor do spraw realizacji projektów budowlanych rozmawiał z powodem na temat realizacji prac na linii 97 i przekazał kontakt do T.-M. (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia

2022r. k. 493 akt, zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 494 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

S. T. informował powoda, że spółka (...) ma problemy z realizacją zakresu prac, prosił, by powód pomógł spółce (...) (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

K. K. (2), również kontakt do powoda otrzymał od S. T., który powiedział , że powód zajmuje się małą architekturą (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 494 akt).

Mimo braku formalnego, prawidłowego zgłoszenia powoda jako podwykonawcy (...) Spółki z o.o., powód faktycznie wykonywał prace na peronach zgodnie z przedmiotem umowy.

Kierownicy robot wskazywali S. T., iż prace w zakresie małej architektury wykonuje J. (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt, zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Prezes zarządu spółki T. –M. informował generalnego wykonawcę, że prace w zakresie małej architektury będzie wykonywał powód działający pod firmą (...) i że będzie też usuwał usterki . Powód dostarczał elementy małej architektury, certyfikaty i atesty. W dokumentach figurował jako dostawca tych elementów. Generalny wykonawca nie oponował wobec realizacji prac przez powoda i usuwania przez niego wad, usterek w pracach. Miał wiedzę, że powód produkuje i dostarcza elementy małej architektury (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493v-494 akt).

Na dokumentach dostawy elementów małej architektury peronowej widniało oznaczenie powoda jako producenta (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

Powód w pracach na peronach nie korzystał z maszyn, urządzeń (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

O tym, że powód jest podwykonawcą – realizuje umowę wiedzieli ze strony generalnego wykonawcy W. D. i M. K. (2) (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493v-494 akt).

K. K. (1) nigdy nie mówił pracownikom generalnego wykonawcy, że powód jest jego pracownikiem (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 494 akt).

W. D.- kierownik robót (...) Spółka z o.o. prowadził rozmowy z powodem na temat prac, w tym poprawek robót malarskich na elementach małej architektury (kosz, wiaty, ławki, tablice, gabloty) oraz na elementach drewnianych ławek, zamontowania stojaków na rowery , poprawienia tablic, montażu elementów na ogrodzeniach panelowych na dojściu do peronu. W. D. został skontaktowany z powodem przez K. J., który wskazywał, że w sprawie małej architektury może kontaktować się bezpośrednio z powodem (dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 9 sierpnia 2019 roku k. 56, wydruk wiadomości e-mail z dnia 8 października 2019 roku k. 57, wydruk wiadomości SMS z dnia 16 czerwca 2019 roku -1 października 2019 roku k. 53 akt, zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 490 akt, 490v akt, zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 494 akt).

Wady i usterki były usuwane na bieżąco przez wykonawcę prac (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 490 akt, zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

Prace w zakresie małej architektury były wykonywane terminowo. Usuwanie usterek wad i usterek nie wpływało na tempo prac (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 491 v akt).

W. D. w tym okresie sprawował funkcję kierownika budowy na budowie linii kolejowej nr 97 i odpowiadał za kwestie techniczne związane z prowadzonymi robotami, nadzorował te prace, dbał o jakość robót, terminowość prac (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 489 akt).

W. D. kontaktował się z pracownikami spółki (...): M. K. (3), D. S., K. Z. (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 490 akt).

Samochody T.-M. miały oznaczenia firmowe. Pracownicy nosili kamizelki odblaskowe (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 490 v akt).

Pracownicy powoda mieli na kamizelkach widoczne oznaczenie firmy powoda (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495 akt).

Umowa z **dnia 6 kwietnia 2018 roku** została w całości wykonana przez powoda.

Wykonane roboty budowlane zostały odebrane przez przedstawiciela pozwanej spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Z. .

Z czynności odbiorowych zostały sporządzone protokoły odbioru: z dnia 10 czerwca 2018 roku, 25 czerwca 2018 roku, 26 czerwca 2018 roku, 9 lipca 2018 roku, 5 lutego 2019 roku, 2 maja 2019 roku, 10 czerwca 2019 roku, 27 czerwca 2019 roku, 7 września 2019 roku, 11 września 2019 roku, 1 lipca 2019 roku.

(dowód : protokoły odbioru k. 15, 18, ,20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 37, 39, w tym: protokół odbioru robót z dnia 10 czerwca 2018 roku, protokół odbioru robót z dnia 25 czerwca 2018 roku, protokół odbioru robót z dnia 26 czerwca 2018 roku, protokół odbioru robót z dnia 9 lipca 2018 roku, protokół odbioru robót z dnia 5 lutego 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 2 maja 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 10 czerwca 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 27 czerwca 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 27 czerwca 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 27 czerwca 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 7 września 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 11 września 2019 roku, protokół odbioru robót z dnia 1 lipca 2019 roku).

W związku z wykonaniem umowy z dnia 6 kwietnia 2018 roku i odbiorem prac, powód wystawił następujące faktury nr: FV 1/06/2018 z dnia 22 czerwca 2018 roku na łączną kwotę 20.248,00 złotych, FV 2/06/2018 z dnia 25 czerwca 2018 roku na łączną kwotę 165.294,25 złotych, FV 03/07/2018 z dnia 9 lipca 2018 roku na łączną kwotę 16.851,00 złotych, FV 01/05/2019 z dnia 2 maja 2019 roku na łączną kwotę 18.174,20 złotych, FV 01/02/2019 z dnia 5 lutego 2019 roku na łączną kwotę 166.973,50 złotych, FV 02/06/2019 z dnia 10 czerwca 2019 roku na łączna kwotę 20.541,00 złotych, FV 03/06/2019 z dnia 17 czerwca 2019 roku na łączna kwotę 11.611,20 złotych, FV 03/07/2019 z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 99.201,50 złotych, FV 02/07/2019 z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 101.202,50 złotych, FV 01/07/2019 z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 100.940,50 złotych, FV 02/09/2019 z dnia 9 września 2019 roku na łączną kwotę 58.026,00 złotych, FV 04/09/2019 z dnia 11 września 2019 roku na łączną kwotę 25.656,57 złotych.

Każda faktura miała być płatna w terminie 30 dni od daty wystawienia.

(dowód: faktury VAT k. 16,17,19, 21, 23 , 25,27, 29,31,33,35,38, 40, w tym: faktura nr (...) z dnia 22 czerwca 2018 roku na łączną kwotę 20.248,00 złotych, faktura nr (...) z dnia 25 czerwca 2018 roku na łączną kwotę 165.294,25 złotych, faktura nr (...) z dnia 9 lipca 2018 roku na łączną kwotę 16.851,00 złotych, faktura nr (...) z dnia 2 maja 2019 roku na łączną kwotę 18.174,20 złotych, faktura nr (...) z dnia 5 lutego 2019 roku na łączną kwotę 166.973,50 złotych, faktura nr (...) z dnia 10 czerwca 2019 roku na łączna kwotę 20.541,00 złotych, faktura nr (...) z dnia 17 czerwca 2019 roku na łączna kwotę 11.611,20 złotych, faktura nr (...) z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 99.201,50 złotych, faktura nr (...) z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 101.202,50 złotych, faktura nr (...) z dnia 1 lipca 2019 roku na łączna kwotę 100.940,50 złotych, faktura nr (...) z dnia 9 września 2019 roku na łączną kwotę 58.026,00 złotych, faktura nr (...) z dnia 11 września 2019 roku na łączną kwotę 25.656,57 złotych).

Z tytułu realizacji umowy pozwany T.- M. wystawił generalnemu wykonawcy następujące faktury o numerach: (...) z dnia 30.04.2018, FA/6/06/2018 z dnia 7.06.2018 r., FA/10/06/2018 z dnia 29.06.2018 r., FA/13/08/2018 z dnia 21.08.2018 r., FA/6/11/2018 z dnia 7.11.2018 r., FA/16/12/2018 z dnia 21.12.2018 r., FA/6/02/2019 z dnia 19.02.2019 r., FA/13/03/2019 z dnia 29.03.2019 r. (zmieniona fakturą korygującą nr (...) /1/04/2019 z dnia 17.04.2019), (...) z dnia 15.05.2019 r., FA/13/05/2019 z dnia 31.05.2019 r. (zmieniona fakturą korygującą nr (...) /1/06/2019 z dnia 10.06.2019 r.), FA/11/06/2019 z dnia 25.06.2019 r. (zmieniona fakturą korygującą nr (...) /1/07/2019 z dnia 10.07.2019 r.) oraz FA/6/09/2019 z dnia 18.09.2019 r. (zmieniona fakturą korygującą nr (...) /1/10/2019 z dnia 16.10.2019 r.)- łącznie na kwotę 2.910.474,11 zł (różnica wynika z tytułu wcześniejszych płatności).

Do każdej z ww. faktur zostały załączone protokoły odbioru wykonanych robót oraz stosowne rozliczenia, w tym także w rozbiciu na poszczególne elementy rozliczeniowe wg pozycji (...).

W czynnościach odbiorowych między T.- M. a (...) Spółka z o.o. uczestniczył kierownik budowy generalnego wykonawcy W. D. (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 490 akt).

Do faktury korekty nr (...) /1/10/2019 z dnia 16.10.2019 r. załączony został protokół odbioru końcowego wykonanych robót potwierdzający, że stanowi on całkowite rozliczenie zakresu rzeczowego i finansowego umowy nr (...), a różnice w poszczególnych pozycjach (...) wynikają ze zmiany zakresu w trakcie realizowanych robót oraz wyłączenia części materiału w trakcie realizacji prac - nie ujętych na wcześniejszym etapie.

Pozwany T.- M. w związku z wystawieniem ostatniej faktury złożył w dniu 31.10.2019 roku „Oświadczenie końcowe podwykonawcy”, że generalny wykonawca dokonał płatności całości należności za roboty wykonane w ramach umowy nr (...) z dnia 1.02.2018 r.

Pozwany T.- M. nie złożył oświadczeń dotyczących wiarygodności powoda, natomiast złożył oświadczenie dotyczące uregulowania przez niego wszystkich należności za wykonane prace przez zgłoszonych dalszych podwykonawców, w tym T. B.- firma (...) zgodnie z (...) z dnia 30.08.2019 roku.

(dowód: dokumenty na k. 360-446 akt, w tym: faktury o numerach: (...) z dnia 30.04.2018, FA/6/06/2018 z dnia 7.06.2018 r., FA/10/06/2018 z dnia 29.06.2018 r. FA/13/08/2018 z dnia r., FA/6/11/2018 z dnia 7.11.2018r. FA/16/12/2018 z dnia r., FA/6/02/2019 z dnia 19.02.2019r. , FA/13/03/2019 z dnia r., faktura korygująca nr (...) /1/04/2019 z dnia 17.04.2019, (...) z dnia 15.05.2019 r., FA/13/05/2019 z dnia 31.05.2019 r., faktura korygująca (...) /1/06/2019 z dnia 10.06.2019r., FA/11/06/2019, faktura korygująca nr (...) /1/07/2019 z dnia 10.07.2019r. oraz FA/6/09/2019 z dnia 18.09.2019 r., faktura korygująca nr (...) /1/10/2019 z dnia 16.10.2019 r. - wraz z załącznikami - protokołami odbioru. „Oświadczenie końcowe podwykonawcy” z dnia 31.10.2019 roku (kopia) (...) z dnia 30.08.2019 roku (kopia); zestawienie zobowiązań i należności sumarycznie stan na dzień 3.11.2022 roku).

W dniu 21 stycznia 2020 roku przeprowadzony został w ramach kontraktu głównego odbiór końcowy branży obiekty obsługi podróży i mała architektura. W czasie tego odbioru stwierdzono usterki dotyczące obiektów małej architektury na stacjach objętych umową między powodem a pozwanym T. M. z dnia 8 kwietnia 2018 roku, w tym m.in. w R., L., S. i S.. Stwierdzono m. in.: występowanie rdzy na wiatach, pęknięte profile ławek, usterek koszy na śmieci, krzywo zamontowane tablice peronowe (wymagały wypoziomowania), skorodowane ławki wymagające wymiany, wady gablot i in.

Ujawnione wady obiektów małej architektury częściowo zostały usunięte przez T.- M.. Zakres prac potwierdzał protokół nr (...) z dnia 10 grudnia 2020 roku z usunięcia wad nieistotnych (dowód: zeznania świadka W. D. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 489v akt, protokół nr (...) z dnia 21 stycznia 2020 roku k. 447-450 akt, protokół nr (...) z dnia 10 grudnia 2020 roku z usunięcia wad nieistotnych, rejestr wad stan na dzień 22.06.2022 roku k. 451-460 akt, zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Usterki w zakresie małej architektury peronowej wynikały z bieżącej eksploatacji, nie zaś z wadliwego wykonawstwa robót przez powoda (dowód: zeznania świadka K. K. (1) w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Spółka (...) po pewnym czasie przestała odpowiadać na wezwania do usuwania wad i usterek. Generalny wykonawca skorzystał w tej sytuacji z wykonawstwa zastępczego (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

Powód nie był informowany o wykonawstwie, zastępczym początkowo usuwał usterki w okresie obowiązywania gwarancji (dowód: zeznania powoda w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 495, 495v akt).

Pozwany T.-M. uregulował jedynie części należności za wykonane przez powoda roboty budowlane. Pozostały do uregulowania następujące kwoty:

- 58.026,00 złotych tytułem niezapłaconej należności głównej potwierdzonej fakturą nr (...) z dnia 9 września 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty,
- 26.202,50 złotych tytułem niezapłaconej części należności głównej potwierdzonej fakturą nr (...) z dnia 1 lipca 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, od dnia 1 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty,
- 60.000,00 złotych tytułem niezapłaconej części należności głównej potwierdzonej fakturą nr (...) z dnia 1 lipca 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, od dnia 21 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,
- 18.174,20 złotych tytułem niezapłaconej należności głównej potwierdzonej fakturą nr (...) z dnia 2 maja 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, od dnia 2 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty.

(dowód: potwierdzenia przelewów k. 41-46, w tym: potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 31 lipca 2020, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 20 lutego 2020 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 15 października 2019 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 7 października 2019 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 3 września 2019 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 2 kwietnia 2019 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 7 grudnia 2018 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 27 listopada 2018 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 19 października 2018 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 12 września 2018 roku, potwierdzenie realizacji przelewu z dnia 26 lipca 2018 roku).

Powód dnia 30 września 2020 roku wystosował do (...) Sp. z o. o. wezwanie do zapłaty pozostałych kwot z wystawionych faktur VAT.

Pozwany (...) Sp. z o. o. odebrał wezwanie do zapłaty w dniu 23 października 2020 roku (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 września 2020 roku wraz z potwierdzeniem nadania nr (00) (...), wydruk ze strony e-monitoring Poczta Polska k. 47-49 akt).

W dniu 15 grudnia 2020r. w celu zabezpieczenia zapłaty wierzytelności przysługujących powodowi wobec (...) Sp. z o. o. , powód z pozwanym T.-M. zawarli umowę cesji wierzytelności.

Na podstawie tej umowy cedent - (...) Sp. z o.o. przelał na cesjonariusza – powoda K. J. wierzytelności przysługujące spółce wobec Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. z tytułu wykonania umowy nr (...), dotyczącej kompleksowej budowy oraz przebudowy peronów w ramach zadania pn. „Prace na odcinku linii kolejowej nr 97 S.- S.”.

(dowód: umowa cesji wierzytelności zawarta pomiędzy (...) Sp. z o. o., a powodem k. 50-51).

Powód przesłał do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w K. w/w umowę cesji.

W dniu 12 kwietnia 2021 roku skan ww. umowy cesji został przesłany mailem do pozwanemu Przedsiębiorstwu.

Generalny wykonawca, ani inwestor (...) S.A. jako zamawiający nie wyrażali zgody na cesję wierzytelności (dowód: zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 493 akt).

W odpowiedzi na maila powoda, ***w dniu 13 kwietnia 2021 roku*** S. T. działając w imieniu pozwanego, poinformował powoda o bezskuteczności przedłożonej cesji. Zwrócił się do powoda o przekazanie kopii umowy zawartej między powodem a pozwanym T.- M..

Powód nie przedstawił kopii zawartej umowy z pozwanym T.- M..

(dowód: wydruk wiadomości e-mail powoda do S. T. i W. D. z dnia 12 kwietnia 2021 roku z załącznikiem - skanem umowy cesji k. 352-354 akt; odpowiedź S. T. do powoda z dnia 13 kwietnia 2021 roku - załącznik do maila W. D. z dnia 13 kwietnia 2021 roku k. 355, 356 akt, zeznania świadka S. T. w e-protokole rozprawy z dnia 5 grudnia 2022r. k. 491 v akt).

W dniu 27 kwietnia 2021 roku powód wystosował do Przedsiębiorstwa (...) w K. wezwanie do zapłaty, które w swej treści zawierało informację o możliwości polubownego zakończenia sporu.

Pozwany odebrał przedmiotowe wezwanie do zapłaty w dniu 6 maja 2021 roku (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 27 kwietnia 2021 roku wraz z potwierdzeniem nadania nr (00) (...), wydruk ze strony e-monitoring Poczta Polska k. 52-54 akt).

Pozwany odpowiedział na to wezwanie, ***pismem z dnia 12 maja 2021 roku*** wysłanym do pełnomocnika powoda. Pozwany podkreślił, że wobec braku posiadania dokumentów źródłowych oraz informacji został pozbawiony możliwości merytorycznego ustosunkowania się do wezwania. Pozwany podał, że (...) Sp. z o. o. nigdy nie występował z wnioskiem o wyrażenie zgody na zawarcie jakiegokolwiek umowy z powodem, ani nigdy zgody takiej nie otrzymał, jak również nigdy nie przedstawił Przedsiębiorstwu kopii takiej zawartej umowy podwykonawczej, która miałyby dotyczyć realizowania jakichkolwiek robót w obrębie przedmiotowej inwestycji. Pozwany wystąpił o przedstawienie dokumentów dotyczących podstawy sformułowanego wezwania, a w szczególności umowy dotyczącej wykonywania robót budowlanych na L. Kolejowej nr 97 wraz ze wszystkim ewentualnymi aneksami, zgody wyrażonej przez Przedsiębiorstwo oraz zamawiającego (...) S.A. na zawarcie ww. umowy, potwierdzenia przekazania do Przedsiębiorstwu kopii zawartej umowy podwykonawczej, protokołów odbioru poszczególnych etapów prac, faktur opisanych w wezwaniu do zapłaty wraz z dowodami ich doręczenia Przedsiębiorstwu, wezwań do zapłaty kierowanych do Przedsiębiorstwa.

Na pismo pozwanego Przedsiębiorstwa, powód nie udzielił odpowiedzi (dowód: odpowiedź pozwanego ad. 1 do pełnomocnika powoda z dnia 12 maja 2021 roku jako załącznik do maila z dnia 12 maja 2021 roku, zeznania świadków S. T. oraz W. D. k. 357-358 akt).

Pozwany nie zaspokoił wierzytelności powoda (dowód: okoliczność bezsporna).

Ponownie wady w zakresie branży -Obiekty obsługi podróżnych i mała architektura- zostały stwierdzone lokalizacjach: w R., L., S. i S. w czasie przeglądu w dniu 22 czerwca 2022 roku m.in. w dokumencie Rejestr wad stan na dzień 22.06.2022 roku (dowód: protokół nr (...) z dnia 10 grudnia 2020 roku z usunięcia wad nieistotnych, rejestr wad stan na dzień 22.06.2022 roku k. 451-460 akt).

Aktualnie, generalny wykonawca posiada zatrzymane kwoty tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy nr (...) na łączną kwotę 108.479,17 zł (z tytułu faktur: FA/9/04/2018 z dnia 30.04.2018, FA/6/06/2018 z dnia 7.06.2018 r., oraz FA/10/06/2018 z dnia 29.06.2018 r.).

Kwoty te zostały zatrzymane tytułem zabezpieczenia roszczeń generalnego wykonawcy z tytułu rękojmi i gwarancji zgodnie z § 21 umowy nr (...) i mogą zostać zwrócone, gdy nie zaistnieje podstawa do skorzystania z zabezpieczenia (w przypadku określonym w § 20 ust. 14 umowy).

(dowód: okoliczności bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy podnieść, że w toku postępowania dowodowego strona powodowa wniosła o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, w tym ze strony **powoda K. J.** na fakt: zawarcia przez powoda z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Z. umowy o roboty budowlane, przedmiotu umowy, na fakt: zgłoszenia wykonawcy (...) w K. oraz Inwestorowi (...) S.A. firmy powoda - jako podwykonawcy pozwanej (...) Sp. z o. o., na fakt: odbioru przedmiotowych robót przez pozwaną spółkę (...), zapłaty części wynagrodzenia na rzecz powoda, na fakt: zawarcia między powodem a spółką (...) umowy cesji wierzytelności, na fakt: wzywania pozwanych do zapłaty, próby polubownego zakończenia sporu,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka **K. K. (1)** na fakt: zawarcia przez powoda z pozwaną spółką (...) umowy o roboty budowlane, na fakt: zgłaszania pozwanej (...) w K. oraz Inwestorowi (...) S.A. - firmy powoda, jako podwykonawcy pozwanej T.-M., na fakt: wykonania robót przez powoda, odbioru prac przez pozwaną spółkę (...), na fakt: zapłaty przez pozwaną T.-M. części wynagrodzenia przysługującego powodowi, na fakt: wzywania pozwanej T.-M. do zapłaty, próby polubownego zakończenia sporu, na fakt: zawarcia umowy cesji wierzytelności pomiędzy powodem a pozwaną (...) Sp. z o. o.,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka **W. D.** na fakt posiadanej od początku wiedzy przez (...) w K. oraz inwestora (...) S.A. o umowie o roboty budowlane zawartej pomiędzy pozwaną (...) Sp. z o. o., a powodem oraz o prowadzonych przez powoda robotach budowlanych, w ramach tej umowy, na fakt: wykonania robót przez powoda,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze **świadka S. T.** dyrektora ds. realizacji projektu budowlanego (...) na fakt: posiadanej od początku wiedzy przez (...) w K. oraz Inwestora (...) S.A. o umowie o roboty budowlane zawartej pomiędzy pozwaną (...) Sp. z o. o., a powodem oraz o prowadzonych przez powoda robotach budowlanych, w ramach tej umowy, na fakt wykonania robót przez powoda,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka **M. K. (1)** na fakt: posiadanej od początku wiedzy przez (...) w K. oraz Inwestora (...) S.A. o umowie o roboty budowlane zawartej pomiędzy pozwaną (...) Sp. z o. o., a powodem oraz o prowadzonych przez powoda robotach budowlanych, w ramach tej umowy, na fakt: wykonania robót przez powoda.

W toku procesu pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści odpowiedzi na pozew na fakty w niej określone, w szczególności o wezwanie na rozprawę w charakterze świadków i przeprowadzenie dowodu z ich zeznań na wykazanie następujących faktów:

- **W. D.,**
- **S. T.-** obydwu na wykazanie faktów dotyczących okoliczności ich kontaktowania się z powodem w trakcie realizacji robót na L. Kolejowej nr 97, braku świadomości tego, aby powód był dalszym podwykonawcą pozwanej ad.2, braku zgłoszenia powoda jako dalszego podwykonawcy do pozwanej ad. 1, sposobu realizacji robót z zakresu małej architektury przez pozwaną ad. 2 (i osoby pojawiające się na budowie z jej ramienia) oraz na wykazanie faktów dotyczących kontaktów z powodem po zakończeniu realizacji robót na L. Kolejowej nr 97, momentu

ujawnienia po raz pierwszy przez powoda zawarcia umowy z pozwaną ad. 2, wad stwierdzonych w zakresie małej architektury peronowej na peronach w L., R., S. i S.,

- **M. K. (1)** na wykazanie faktu nieskutecznego zgłoszenia powoda jako dalszego podwykonawcy wyłącznie w drodze wiadomości e-mail, a zatem bez zachowania formy pisemnej wymaganej pod rygorem nieważności, braku przekazania pozwanej ad. 1 informacji o istotnych postanowieniach projektu umowy o dalsze podwykonawstwo w zakresie wynagrodzenia, zgłoszenia przez pozwaną ad. 1 zastrzeżeń do projektu umowy, braku dalszego kontaktu w tej sprawie i braku odpowiedzi na zgłoszone zastrzeżenia.

Dodatkowo, pozwany wniósł o zobowiązanie powoda, na podstawie art. 129 § 1 k.p.c., do przedłożenia oryginałów załączonych do pozwu kopii dokumentów, a to oryginału umowy o roboty budowlane z podwykonawcą z dnia 6 kwietnia 2018 r., oryginałów wszystkich załączonych do pozwu kopii protokołów odbioru robót oraz oryginałów wystawionych przez powoda faktur VAT, oryginału umowy cesji wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku.

Sąd w toku procesu zrealizował wszystkie wnioski dowodowe pozwanego i powoda, poza dopuszczeniem na wniosek pozwanego dowodu z opinii biegłego z zakresu kolejnictwa na wykazanie faktu nienależytego wykonania robót przez powoda w zakresie małej architektury peronowej na peronach w R., L., S. i S..

Wniosek ten Sąd pominął jako bezprzedmiotowy dla rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na podstawy faktyczne i prawne rozstrzygnięcia, a dodatkowo z uwagi na fakt, że prace powoda zostały odebrane przez pozwanego T.-M., ocenione jako wykonane zgodnie z umową, podobnie prace w zakresie małej architektury peronowej zostały odebrane przez pozwane Przedsiębiorstwo, i rozliczone finansowo. Do usuwania wad i usterek jest bezpośrednio zobowiązany pozwany T.-M. a nie powód, który z pozwanym Przedsiębiorstwem nie zawierał umowy. Swoje roszczenia o usuwanie wad i usterek w okresie gwarancji pozwany A.. 1 powinien kierować do pozwanego A..2, ten zaś ma roszczenia do powoda.

Odnosząc się do kolejnego wniosku pozwanego o przedłożenie oryginałów dokumentów, należy wskazać, że powód zrealizował w tym zakresie zobowiązanie. Z analizy dokumentów wynika jednakże, że pozwany A.. 1 dysponował innym projektem umowy podwykonawczej, niż przedłożono do akt sprawy. Trafnie pozwany zauważył, że M. K. (1) w zakresie uwag do projektu umowy wymagał, aby została wskazana kwota maksymalnego wynagrodzenia podwykonawcy, która wprowadzałaby limit odpowiedzialności dla zamawiającego, ale też dla pozwanego ad. 1. Natomiast, w umowie z dnia 6 kwietnia 2018 roku, której kopię załączono do pozwu, w § 3 ust.1 dookreślono maksymalną wysokość wynagrodzenia na kwotę 998.000,00 zł netto. Jednocześnie w projekcie umowy o podwykonawstwo przesłanym M. K. (1) rok później, a to 5 kwietnia 2019 roku, której powód nie załączył do pozwu, kwota wynagrodzenia należnego dalszemu podwykonawcy nie została sprecyzowana - w § 3 ust. 1 projektu tej umowy napisano: „Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustalają wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie netto: obmiarowo zgodnie z ofertą. Podatek VAT naliczony zostanie od w/w kwoty z daty zaistnienia podstaw do wystawienia faktury.”

Jak wynika z powyższego, gdyby pozwany A.. 1 dysponował projektem umowy załączonej do pozwu, nie miałby podstaw do wysyłania maila z żądaniem sprecyzowania tej kwoty. Powód do tych rozbieżności w zakresie projektów umowy podwykonawczej nie potrafił się w ogóle odnieść.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka **S. T.** w zakresie w jakim twierdził, że nie wiedział, iż powód jest podwykonawcą pozwanego A.. 2. Jak wynika z zeznań powoda, jak i zeznań świadka **K. K. (1) oraz braku zaprzeczenia tej okoliczności ze strony samego świadka S. T.**, to on rozmawiał z powodem na temat wykonywania prac w zakresie małej architektury i skierował go do pozwanego T.-M.. Podobnie twierdził świadek **K. K. (1)**. Świadek S. T. miał wiedzę na temat umowy podwykonawczej zawartej pomiędzy powodem a pozwanym A.. 1, wiedział, że został przesłany projekt tej umowy dotkniętej brakami formalnymi. Trudno uznać w tej sytuacji, że nie wiedział, iż powód jest podwykonawcą T.-M., tym bardziej, że z dokumentów, w tym faktur, certyfikatów, aprobat technicznych, wynikało (z dokumentacji powykonawczej), iż powód produkuje i dostarcza na perony w wymienionych w umowie lokalizacjach elementy małej architektury. Pozwany A.. 1 akceptował producenta i dostawcę tych elementów. S. T. nie miał żadnego dokumentu, żadnej umowy, z której wynikałoby, że prace w zakresie małej architektury wykonuje inny przedsiębiorca.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka **W. D.** w zakresie, w jakim świadek twierdził, że nie wiedział, że powód jest podwykonawcą T.-M.. Świadek K. K. (1) potwierdził, że wskazywał kierownikowi budowy W. D., że powód jest podwykonawcą, to z powodem kierownik budowy ustalał wykonywanie prac, w tym usuwanie usterek w zakresie małej architektury peronowej, a pracownicy powoda mieli dodatkowo oznaczenia firmy powoda na odzieży roboczej. Kierownik wymieniał maile z powodem na temat prac. Trudno uznać, w świetle logiki i doświadczenia, że kierownik budowy nie wie, kto jest podwykonawcą w zakresie robót, którymi kieruje. Oznaczałoby to, że nie wie, kto jest na placu budowy i jaki ma zakres obowiązków.

Świadek **M. K. (1) potwierdził** fakt nieskutecznego zgłoszenia powoda jako dalszego podwykonawcy wyłącznie w drodze wiadomości e-mail, bez zachowania formy pisemnej wymaganej pod rygorem nieważności i bez wskazania wszystkich koniecznych postanowień umowy w projekcie tego dokumentu. Powyższy fakt nie dochowania należytej staranności i nieodpowiadania na wezwania pozwanego A. 1 co do uzupełnienia braków formalnych umowy przyznał, także świadek K. K. (1).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w pełni zasadne w stosunku do pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

W stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. , Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Odnosząc się do najistotniejszych z punktu widzenia rozstrzygnięcia kwestii, należy podnieść , iż zgodnie z art. 647¹ k.c.:

§ 1. Inwestor odpowiada solidarnie z wykonawcą (generalnym wykonawcą) za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy z tytułu wykonanych przez niego robót budowlanych, których szczegółowy przedmiot został zgłoszony inwestorowi przez wykonawcę lub podwykonawcę przed przystąpieniem do wykonywania tych robót, chyba że w ciągu trzydziestu dni od dnia doręczenia inwestorowi zgłoszenia inwestor złożył podwykonawcy i wykonawcy sprzeciw wobec wykonywania tych robót przez podwykonawcę.

§ 2. Zgłoszenie, o którym mowa w § 1, nie jest wymagane, jeżeli inwestor i wykonawca określili w umowie, zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, szczegółowy przedmiot robót budowlanych wykonywanych przez oznaczonego podwykonawcę.

§ 3. Inwestor ponosi odpowiedzialność za zapłatę podwykonawcy wynagrodzenia w wysokości ustalonej w umowie między podwykonawcą a wykonawcą, chyba że ta wysokość przekracza wysokość wynagrodzenia należnego wykonawcy za roboty budowlane, których szczegółowy przedmiot wynika odpowiednio ze zgłoszenia albo z umowy, o których mowa w § 1 albo 2. W takim przypadku odpowiedzialność inwestora za zapłatę podwykonawcy wynagrodzenia jest ograniczona do wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy za roboty budowlane, których szczegółowy przedmiot wynika odpowiednio ze zgłoszenia albo z umowy, o których mowa w § 1 albo 2.

§ 4. Zgłoszenie oraz sprzeciw, o których mowa w § 1, wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 5. Przepisy §1-4 stosuje się odpowiednio do solidarnej odpowiedzialności inwestora, wykonawcy i podwykonawcy, który zawarł umowę z dalszym podwykonawcą, za zapłatę wynagrodzenia dalszemu podwykonawcy.

§ 6. Postanowienia umowne sprzeczne z treścią § 1-5 są nieważne.”

Zgodnie z art. 12 ustawy wprowadzającej zmianę ww. przepisu **z dniem 1 czerwca 2017 roku** (tj. ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, Dz.U. 2017, poz. 933) do umów o roboty budowlane zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy oraz odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie takich umów stosuje się art. 647¹ ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Z interpretacji tego przepisu zatem wynika, iż do umów o roboty budowlane zawartych po wejściu w życie tej ustawy oraz do odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie takich umów stosowany powinien być art. 647¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia **1 czerwca 2017 roku**.

Wystarczy przypomnieć przywołane przez pozwanego w odpowiedzi na pozew poglądy doktryny, iż :

„Zgodnie z art. 12 ustawy nowelizującej z 7.04.2017 r., do umów o roboty budowlane zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy, tj. 1.06.2017 r., oraz odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie takich umów stosuje się art. 647¹ k.c. w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym ustawodawca przesądził, że do umów o roboty budowlane oraz umów o podwykonawstwo zawartych przed 1.06.2017 r. stosuje się zasady dotychczasowe. Sformułowanie przepisu wskazuje jednocześnie, że do przyjęcia odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy w odniesieniu do umów o podwykonawstwo zawieranych po wejściu w życie znowelizowanego art. 647¹ k.c. przepis ten znajdzie zastosowanie w nowym brzmieniu także wtedy, gdy umowa pomiędzy inwestorem a wykonawcą zawarta była przed dokonaną zmianą.” (E. Z. [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczególna (art. 535-764(9)), red. M. F., M. H., (...) 2018, art. 647(1).

W kolejnym Komentarzu do Kodeksu cywilnego czytamy:

„Obecne brzmienie przepisu zostało nadane ustawą z 7.4.2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz.U. z 2017 r. poz. 933), która weszła w życie 1.6.2017 r. Kluczowy jest tu jednak art. 12 tej ustawy, zgodnie z którym do umów o roboty budowlane zawartych przed dniem wejścia jej w życie oraz odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę na podstawie takich umów stosuje się art. 647¹ KC w brzmieniu dotychczasowym. Problematyczna jest jednak sytuacja, gdy umowa między inwestorem a wykonawcą została zawarta przed 1.6.2017 r., zaś umowa podwykonawcza w tej lub po tej dacie (raczej nie jest spotykana w praktyce sytuacja odwrotna). Skoro chodzi o odpowiedzialność za roboty wynikające z umowy podwykonawczej, to data jej zawarcia decyduje o zastosowaniu właściwych przepisów (...). Jak wskazano w orzecznictwie na tle poprzedniej wersji komentowanego przepisu, o solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy wobec podwykonawcy przesądza data umowy o roboty budowlane zawarta przez podwykonawcę, a nie data umowy "głównej" zawartej między inwestorem i wykonawcą na początku procesu inwestycyjnego. Surowa odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawcy, wprowadzona wart. (...) § 5 KC, wchodzi w grę, gdy umowa "główna" została zawarta przed dniem zawarcia umowy przez podwykonawcę. O przyjęciu tej odpowiedzialności decyduje zatem data umowy o roboty zawarta przez podwykonawcę, a nie przez inwestora (zob. wyr. SN z 9.3.2007r., V CSK 457/06, L.).” (T.Szancilo - Komentarz do art. 647¹ [w:] M. Załucki (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2019, Legalis).

Należy jedynie przypomnieć, iż umowa nr (...) została zawarta pomiędzy pozwanymi **dnia 1 lutego 2018 roku, a umowa** pomiędzy powodem a pozwanym ad. 2 została zawarta w dniu **6 kwietnia 2018 roku**.

Z uwagi na datę zawarcia tych umów należy zastosować prawo materialne - art. 647¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym **od 1 czerwca 2017 roku**. Prawa i obowiązki dla stron tych umów wynikają z treści tych czynności prawnych dokonanych w określonych datach. Poza treścią tych czynności prawnych (zakres praw i obowiązków z umów) strony nie mają innych źródeł swoich powinności. To umowy z tych dat wskazują, jakie obowiązki w zakresie

zgłoszenia podwykonawcy ciężą na T.-M., a tym samym na generalnym wykonawcy. Strony tych czynności nie mogą określać swoich praw i obowiązków na inną datę, niż to wynika z zawartych między nimi umów.

Trafnie pozwany podnosił w toku procesu, że powód nie domaga się zapłaty wynagrodzenia od zamawiającego - (...) S.A., a od wykonawcy-generalnego wykonawcy, a zatem weryfikacja zasad odpowiedzialności następuje w związku z faktem zawarcia umowy podwykonawczej między pozwanymi, a nie w związku z kontraktem głównym zawartym między zamawiającym, który nie jest stroną niniejszego procesu, a pozwanym ad. 1. Data zawarcia umowy między (...) S.A. a generalnym wykonawcą nie ma żadnego znaczenia dla oceny roszczeń strony powodowej.

Wobec braku zgłoszenia pozwanemu ad. 1 powoda jako dalszego podwykonawcy w formie pisemnej wymaganej pod rygorem nieważności nie doszło do powstania odpowiedzialności solidarnej pozwanej ad. 1 z pozwanym ad.2, o której mowa w art. art. 647¹ k.c. nie zachodzą także przesłanki uzasadniające odpowiedzialność Pozwanej ad. 1 za zapłatę wynagrodzenia Powodowi wynikające z art. 647¹ § 2 w zw. z § 5 k.c.

Umowa o roboty budowlane jest zawierana między inwestorem i wykonawcą (art. 647 § 1 k.c.). Powinna być stwierdzona pismem w celach dowodowych (art. 648 § 1 k.c.). W art. 647¹ k.c. ustawodawca wskazał, w jaki sposób w stosunek prawny między inwestorem a wykonawcą może być wprowadzona kolejna osoba - podwykonawca, z takimi konsekwencjami, że za należne mu wynagrodzenie odpowiedzialny stanie się także niezwiązany z nim umową inwestor. Przesłanki, od spełnienia których zależy rozszerzenie na inwestora odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy zostały sformalizowane ustawą z 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz.U. poz. 933), nowelizującą art. 647¹ k.c. z mocą od 1 czerwca 2017 r. Zmiana miała na celu ograniczenie odpowiedzialności inwestora oraz spowodowanie, że będzie się ona odnosiła wyłącznie do umów o podwykonawstwo, które obejmuje świadomością i godząc się na ich zawarcie, akceptuje także ryzyko poniesienia ich kosztów, w granicach jednak zobowiązania zaciągniętego na rzecz wykonawcy (por. postanowienie Sądu Najwyższego- Izba Cywilna z dnia 16 czerwca 2021r. V CSK 26/21. L.).

Te same uwagi można odnieść do generalnego wykonawcy, jego podwykonawcy i kolejnego dalszego podwykonawcy. Podmiot zobowiązany do zapłaty szczególnie działający na gruncie prawa zamówień publicznych musi dysponować umową zawartą w formie pisemnej, z określonym wynagrodzeniem podwykonawcy, bowiem dokument precyzuje prawa i obowiązki stron, określa finansowe granice odpowiedzialności, ryzyko z tym związane.

Gdyby nie podzielić powyższego poglądu o zastosowaniu prawa materialnego w brzmieniu przepisu obowiązującym od dnia 1 czerwca 2017r., to należy wskazać, że na gruncie wykładni art. 647¹ § 5 k.c. do 1 czerwca 2017r. orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego co do interpretacji tego przepisu jest jednoznaczne. Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów SN z dnia 29 kwietnia 2008 r. (III CZP 6/08, OSNC 2008, nr 11, poz. 121) do zgody wymaganej przez art. 647¹ § 2 i 3 k.c. nie stosuje się art. 63 § 2 k.c. Zgoda ta może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny (art. 60 k.c.); niezależnie od tego zgodę uważa się za wyrażoną w razie ziszczenia się przesłanek określonych w art. 647¹ § 2 zdanie drugie k.c.

W wyroku SN z dnia 24 stycznia 2014 r., (V CSK 124/13, Biul. SN 2014, nr 3, s. 12) czytamy, jeżeli inwestor zrezygnował z wglądu do dokumentacji lub z żądania informacji od wykonawcy, skuteczność jego zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą nie jest uzależniona od przedstawienia umowy lub projektu umowy oraz wiedzy o jej postanowieniach (art. 647¹ § 1 i 2 zdanie pierwsze k.c.).

Dorozumiana zgoda inwestora na zawarcie umowy wykonawcy i podwykonawcy (art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze k.c.) wyrażona w sposób czynny jest skuteczna, gdy dotyczy umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy są znane inwestorowi albo z którymi miał możliwość zapoznania się (por. wyrok SN z dnia 6 października 2010 r., II CSK 210/10, OSNC 2011, nr 5, poz. 59).

W wyroku SN z dnia 20 czerwca 2007 r. (II CSK 108/07, Biul. SN 2007, nr 11, s. 14) podkreślono, że zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą (art. 647 § 1 k.c.) może być wyrażona w każdy sposób (art. 60 k.c.), bez konieczności przedstawiania inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu z odpowiednią dokumentacją. Tym samym SN wycofał się z uprzednio wyrażonego poglądu, iż skuteczność zgody inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o wykonanie zadań wchodzących w zakres umowy o roboty budowlane wymaga przedstawienia mu umowy z podwykonawcą lub jej projektu oraz odpowiedniej dokumentacji (por. uchwała SN z dnia 28 czerwca 2006 r., III CZP 36/06, OSNC 2007, nr 4, poz. 52).

Inwestor odpowiada solidarnie wraz z wykonawcą wobec podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. tylko wtedy, gdy rezultat świadczenia podwykonawcy stał się składnikiem obiektu stanowiącego przedmiot świadczenia wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane (por. wyrok SN z dnia 17 października 2008 r., I CSK 106/08, OSNC-ZD 2009, nr 3, poz. 64).

Jedynie ubocznie można wskazać, że inwestor nie może zwolnić się od wypłaty całego wynagrodzenia należnego wykonawcy, powołując się na to, że zapłacił wynagrodzenie należne podwykonawcom (art. 674¹ § 5 k.c.) (por. wyrok SN z dnia 11 stycznia 2008 r., V CSK 179/07, OSNC-ZD 2008, nr 4, poz. 100).

Jak wynika z powyższego, inwestor i generalny wykonawca może odpowiadać solidarnie wobec podwykonawcy za wynagrodzenie za roboty budowlane na gruncie obowiązujących przepisów do 1 czerwca 2017r. nawet, gdy umowa o podwykonawstwo nie została zgłoszona w formie pisemnej.

Nie można jednak przeoczyć, że w przypadku skierowania roszczenia do inwestora tryb zawierania umowy wymuszał zastosowanie szczególnych regulacji ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawa zamówień publicznych (w brzemieniu przed nowelizacją). W myśl art. 139 ust 1 Pzp do umów w sprawach zamówień publicznych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. **Zgodnie z art. 143b ust. 1 tej ustawy**, wykonawca, podwykonawca lub dalszy podwykonawca zamówienia na roboty budowlane zamierzający zawrzeć umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem są roboty budowlane, jest obowiązany, w trakcie realizacji zamówienia publicznego na roboty budowlane, do przedłożenia zamawiającemu **projektu tej umowy**, przy czym podwykonawca lub dalszy podwykonawca jest obowiązany dołączyć zgodę wykonawcy na zawarcie umowy o podwykonawstwo o treści zgodnej z projektem umowy. **Zgodnie z art. 143b ust 8 Pzp** wykonawca, podwykonawca lub dalszy podwykonawca zamówienia na roboty budowlane przedkłada zamawiającemu poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię zawartej umowy o podwykonawstwo, której przedmiotem są dostawy lub usługi, w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia, z wyłączeniem umów o podwykonawstwo o wartości mniejszej niż 0,5% wartości umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz umów o podwykonawstwo, których przedmiot został wskazany przez zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jako niepodlegający niniejszemu obowiązkowi. Wyłączenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie dotyczy umów o podwykonawstwo o wartości większej niż 50 000 zł. Zamawiający może określić niższą wartość, od której będzie zachodził obowiązek przedkładania umowy o podwykonawstwo.

Zgodnie z art. 143c ust. 8 Pzp do solidarnej odpowiedzialności zamawiającego, wykonawcy podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy z tytułu wykonanych robót budowlanych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, **jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej**. Tryb zgłaszania podwykonawców określony w art. 647¹ k.c. nie ma zatem zastosowania do zamówień realizowanych w ramach zamówień publicznych, gdzie wymagane jest zgłoszenie podwykonawcy na warunkach i w trybie ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne wobec pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jako bezzasadne.

Wobec pozwanego, (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. Sąd uwzględnił powództwo w całości zgodnie z żądaniem pozwu. Pomiędzy powodem a pozwanym została zawarta umowa o wykonanie robót budowlanych .

Umowa o roboty budowlane, choć oparta jest na schemacie charakterystycznym dla umowy o dzieło i historycznie wywodzi się z tej umowy (wyr. SN z 12.12.1991 r., III CRN 500/90, OSNCP 1992, Nr 7–8, poz. 137), to jednak stanowi ona odrębny typ umowy, nie zaś jedynie podtyp umowy o dzieło. Przepis art. 656 k.c. odsyła w sprawach nieuregulowanych przepisami odnoszącymi się do umowy o roboty budowlane do odpowiedniego stosowania niektórych przepisów kodeksu cywilnego normujących umowę o dzieło. Podstawy odstąpienia od umowy o roboty budowlane uwzględniać muszą różnice wynikające z jej specyfiki, co umożliwia "odpowiednie" stosowanie przepisów o umowie o dzieło. Odpowiedniemu stosowaniu podlegać będzie reżim normujący prawne konsekwencje: opóźnienia z rozpoczęciem robót lub wykończeniem obiektu (art. 635 k.c.), wadliwego lub sprzecznego z umową wykonywania prac budowlanych (art. 636 k.c.), rękojmi za wady wykonanego obiektu (art. 638 k.c.), odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu (art. 644 k.c.) oraz odstąpienia przez wykonawcę z powodu braku współdziałania (art. 640 k.c.).

Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i **zapłaty umówionego wynagrodzenia**.

Praca powoda została wykonana zgodnie z umową, została odebrana przez zlecającego T.- M., wysokość wynagrodzenia potwierdzona fakturami nie była kwestionowana przez pozwanego. Oprócz świadczenia głównego – wynagrodzenia za pracę (art. 647 k.c., w zw. z art. 647¹ § 1 k.c. i w zw. z art. 647¹ § 5 k.c.) powodowi należne są odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz rekompensaty za odzyskiwanie należności zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powoda K. J. kwotę 162.402,70 zł (sto sześćdziesiąt dwa tysiące czterysta dwa złote siedemdziesiąt groszy), wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi w następujący sposób od kwot:

- **58.026 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy dwadzieścia sześć złotych) od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty;**
- **26.202,50 zł (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście dwa złote pięćdziesiąt groszy) od dnia 1 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty;**
- **60.000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) od dnia 21 lutego 2020 roku do dnia zapłaty;**
- **18.174,20 zł (osiemnaście tysięcy sto siedemdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy) od dnia 2 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty.**

Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powoda K. J. kwotę 456,54 zł tytułem kosztów odzyskiwania należności.

Wyrok w stosunku do tego pozwanego ma charakter wyroku zaocznego (art. 339, art.340 k.p.c.). Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 a, b, c, d, 2, 4 rygor natychmiastowej wykonalności – w stosunku do pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

W stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. powód przegrał proces i jest zobowiązany do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego 5400ł i opłatę od pełnomocnictwa 17zł, opłaty od uzasadnienia 100 zł. Sąd zasądził od powoda K. J. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 5.517 zł (pięć tysięcy pięćset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi

odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu.

W stosunku do pozwanego T.-M. powód wygrał proces. Pozwany powinien zwrócić powodowi koszty zastępstwa procesowego 5400 zł, opłatę od pełnomocnictwa 17 zł, opłatę od pozwu 8.121 zł. Sad zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powoda K. J. łącznie kwotę 13.538 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć przez portal informacyjny pełnomocnikowi powoda oraz pełnomocnikowi Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

23 I 23r. SSO Barbara Kubasik